

**God, Duncan Heaster. Lithuanian edition. Carelinks, PO Box 152
Menai NSW 2234 AUSTRALIA www.carelinks.net email:
dh@heaster.org**

Kas yra Dievas?

„...kas artinasi prie Dievo, tam būtina tikėti, kad Jis yra ir kad Jo ieškantiems atsilygina.“ (Žyd 11:6).

Biblija pateikia mums gausybę įrodymų, kad Dievas iš tikrųjų egzistuoja. Tikinčiųjų patirtimi pagrįsti įrodymai, kuomet Dievo veikimą galima matyti jų gyvenimuose papildo šiuos „intelektualinius“ įrodymus. Tiriant sudėtingą mūsų kūnų struktūrą, gelės kompoziciją, atidžiai įsižiūrint į erdvės platybes giedrą naktį, šie ir daugybė kitų gyvenimo atspindžių ryžtingai užkerta kelią ateistinėms pažiūroms. Tikėjimas, kad Dievo nėra ir, kad visa, ką mes matome aplink, yra kilę iš niekur prieštarauja realybės dėsniams. Iš tiesų tai reikalauja daugiau tikėjimo nei tikėjimas, jog Dievas egzistuoja. Be Dievo nėra tvarkos ar būdų leidžiančių apibūdinti Visatą ir ateistas anksčiau ar vėliau atras tai savo gyvenime.

Yra tik vienas Dievas

Pakartoto Įstatymo knygoje 6:4,5 teigiama: „VIEŠPATS yra mūsų Dievas, vien tik VIEŠPATS. Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visomis jėgomis.“. Ši Viešpaties vienybė yra glaudžiai susijusi su tuo, jog Jis yra mūsų Dievas, vienintelis Viešpats ir neprilygstamas Žmonijos valdovas. Tai buvo vienybė su Dievu ir Jo įsakymas mylėti Jį visa širdimi buvo neatsiejama žydų kasdienio gyvenimo dalis. Štai kodėl jie kartodavo šiuos žodžius keletą kartų per dieną, o taip pat gulėdami mirties patale.

Jeigu yra tik „vienas“ Dievas kaip teigiama šioje ištraukoje, koks tuomet vaidmuo tenka plačiai paplitusiai trejybės doktrinai? Trejybės doktrina – viena klaidingiausių visų laikų doktrinų, teigiančių, jog yra trys asmenys Dievo esybėje. Trejybės sąvokos Biblijoje nėra visai. Biblija mus moko, kad Dievas yra Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, o Šventoji Dvasia – tai Dievo ypatinga galia. Trys atskiros būtybės nėra „trys vienoje“, kaip klaidingai mus trejybės doktrina tikina.

Dievas yra amžinas

Habakuko knygoje 1:12 pagrindžiama amžinosios Dievo prigimties idėja: „Argi Tu nesi nuo amžinybės, VIEŠPATIE, mano Dieve, mano Šventasis? Mes nemirsime“. Jei mes iš tiesų tikime, kad esame Jo, o ne šio pasaulio žmonės, kad iš tiesų esame amžinosios Jo šeimos nariai, tuomet Jo amžinybė virsta mūsų amžinojo išganymo garantija.

Dievas yra kūrėjas

Kadangi Dievo kūryba ir Jo galybė buvo visa sukurta, mes taip pat turėtume su pagarba atsigręžti į Jį ir pripažinti Jo žodžio galią. (Ps 33:6-9). Mes esame sukurti pagal Dievo paveikslą, jau pati mūsų kūnų sandara įpareigoja mus visiškai atsiduoti Jo tikslui (Mt 22:19-21). Mes turime leisti Jam panaudoti save, nes Jis yra mūsų kūrėjas. Todėl

nepakanka vien tik tikėti sukūrimo teorija labiau nei evoliucijos, dar daugiau, toks tikėjimas sukūrimu turi pakviesti mus savo gyvenimu atsiduoti šiam kūrėjui.

Savo dvasia Dievas viską žino ir mato

Senajame Testamente Jobas yra apibūdinamas taip, jog aiškiai matyti jį žinant šią tiesą, tačiau, nežiūrint į tai, Jobas teigia, kad nors jis iš tiesų tikėjo, kad Dievas yra visožinis, tuomet kaip galėjo nutikti, kad Jobą nugalėjo aistra moteriai: „Sudariau sandorą su savo akimis niekad nežvelgti į mergelę. Kokia dalis skirta aukštai iš Dievo, paveldas iš Visagalio aukštybėse? Argi nėra skirta pražūtis neteisiamam ir nelaimė darančiam pikta? Nejuo Dievas nemato mano kelio ir neskaičiuoja visų mano žingsnių?“ (Job 31:1-4). Panašiai Dievas priminė Izraeliui: „Ar gali pasislėpti žmogus pakampyje, kad aš jo nematyčiau?“ (Jer 23:24). Ši ištrauka kviečia žmones atsikratyti savo nuodėmių. Mes turime siekti Karalystės, nes Dievas žino apie kiekvieną mūsų mintį bei veiksmą, kurie galiausiai bus Jo nagrinėjami.

Dievas yra tikras, realus asmuo

Dievas yra realus asmuo, kaip įrodo toliau pateikti teiginiai:

- Pagrindinė Krikščionybės doktrina teigia, jog Jėzus yra Dievo Sūnus. Jei Dievas nebūtų realus, kaip tuomet būtų įmanoma Jam turėti Sūnų, kuris buvo „Jo asmens atvaizdas“ (Žyd 1:3).

- Dar daugiau, juk tampa labai sudėtinga sukurti asmeninį, gyvą santykį su „Dievu“, jeigu „Dievas“ – tik sąvoka, idėja, esanti mūsų sąmonėje. Tai yra tragedija, kad dauguma religijų palaiko šią netikrą, neapčiuopiamą Dievo koncepciją.

- Kadangi Dievas yra žymiai aukščiau esąs, todėl tampa suprantamas daugelio žmonių atsisakymas patikėti neabejotinai pažadu, jog mes Jį būtinai pamatysime: „Palaiminti tyraširdžiai: jie regės Dievą.“ (Mt 5:8).

- Jėzus mokė mus nepriesiekinėti, kadangi „kas prisiekia dangumi, prisiekia Dievo sostu ir tuo, kuris jame sėdi“ (Mt 23:22). „Sėdintysis“ turi būti realus asmuo.

- Dievas tarė: „Padarykime žmogų pagal mūsų paveikslą ir panašumą“ (Pr 1:26). Vadinasi, žmogus yra sukurtas pagal Dievo paveikslą, jis panašus į Dievą, kaip tai yra apreiškta angelų dėka. Mūsų sukūrimas pagal Dievo paveikslą neabejotinai įrodo realaus objekto egzistavimą, kurio atvaizdu mes esame.

- Tikintiesiems yra pažadėta, kad jie paveldės Dieviškąją prigimtį (2 Pt 1:4)

- Mums bus duotas kūnas panašus į Jėzaus kūną (Fil 3:21) ir mes žinome, jog tai bus fizinis kūnas Karalystėje.

Taigi, Dievo asmenybė yra susijusi su Evangelijos ištrauka apie Karalystę. Nėra įmanoma pagrįsta garbinimo, religijos ar asmeninio santykio su Dievu sąvoka tol, kol nėra pripažįstama, jog Dievas yra realus ir, kad mes esame sukurti pagal Jo paveikslą. Mums dabar reikia susikurti šį panašumą mintyse taip, kad mes galėtume būti visiškai panašūs į Jį, kuomet bus įkurta Dievo Karalystė.

Tai labai didelis skirtumas, kuomet turimas miglotas supratimas apie aukštesnę energiją ir tvirto įsitikinimo apie tai, ką Jis yra pažadėjęs už ištikimą tarnavimą Jam. Mūsų vidinis įsitikinimas, kad Dievas yra, nereiškia, kad mes automatiškai priimame Dievą. Jei mes tikrai sutinkame, jog turime savo kūrėją, mes privalome „iš tikrųjų

paklusti Jo... įsakymams“ (Įst 4:39, 40). Mūsų Šventojo Rašto tyrinėjimai siekiant elgtis pagal Jo nurodymus, atskleidžia mums kaip stiprėja mūsų tikėjimas Dievo egzistavimu.